

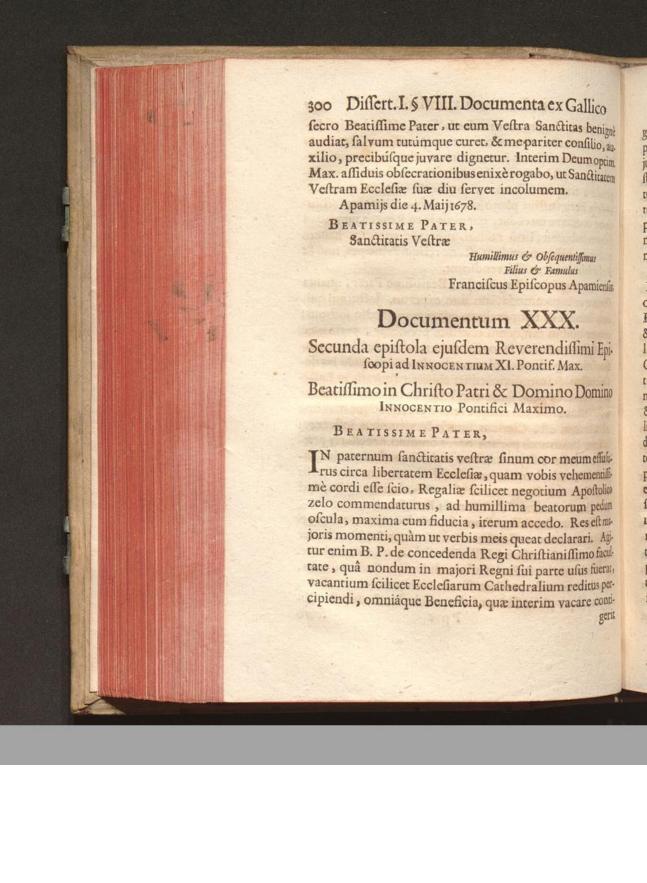
Universitätsbibliothek Paderborn

Gallia Vindicata, In Qua Testimoniis Exemplisque Gallicanæ Præsertim Ecclesiæ, Quæ Pro Regalia, Ac Quatuor Parisiensibus Propositionibvs A Ludovico Maimburgo, Alijsque producta sunt, Refutantur

Sfondrati, Celestino
[Ort nicht ermittelt], MDCLXXXVIII.

30. Secunda Epistola Ejusdem Apamiensis ad S. D. N. Innocentium Papam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38277

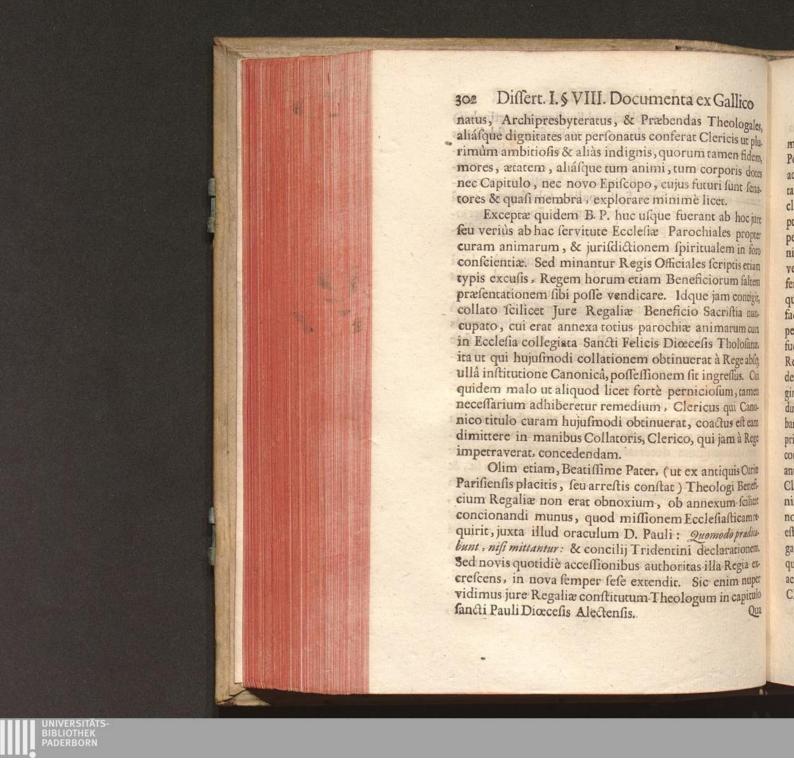
in Latinum translata.

gerit (saltem si corum collatio ad Episcopum pertinebat.) pleno jure conferendi, donec novus Episcopus fidelitatis juramentum præstiterit, præstiti juramenti publicum instrumentum in regesta Curiæ computorum fuerit relatum, decretum, seuut nostri vocant, Arrestum, quo restituenda mandentur bona Episcopalia, soluta prius certa pecuniæ quantitate, fuerit obtentum, & Episcopus personalem, non autem per procuratorem tantum, possessio-

nem fuerit adeptus.

Maximum B. P. Ecclesiæ vulnus infertur, cum laici Ecclesiæ reditus temporales dispensant, quod modis omnibus impedire semper conata est universa Ecclesia. Hac de causa summi Pontifices gravissimos labores, imò & pericula sæpissimè susceperunt; verum multo gravius læduntur Ecclesiæ jura, dum Beneficia Ecclesiastica sine Canonicà institutione inconsulto summo Pontifice, spretis Episcopis, demum absque auctoritate Ecclesiastica plenojure conferentur. In hunc abustim acrivis infurrexerunt, & fortius pugnaverunt tum summi Pontifices, tum Concilia, tum seorsim Episcopi non pauci. Testis est celebris illa de Investituris controversia, circa quam per annos circiter quinquaginta decertatum est, quamvis jus Regaliæ plura & majora mala, & incommoda afferre certum sir, & evidens. Nam investiturarum solemnitatibus potestatem spiritualem nullatenus conferre præsumebant Principes, ut asserit Yvo Carnotensis: cui tamen ceremoniæ viriliter restiterunt summi Pontifices, vel eo solo nomine, quòd traditio baculi pastoralis & annuli, auctoritatis imaginem præse ferret. Jure autem Regaliæ non imaginem, sed titulum Beneficiorum pleno jure tradit Rex Christianissimus, adeò ut in ipfis Ecclefijs Cathedralibus Archidiaco-Pp 3 natus,

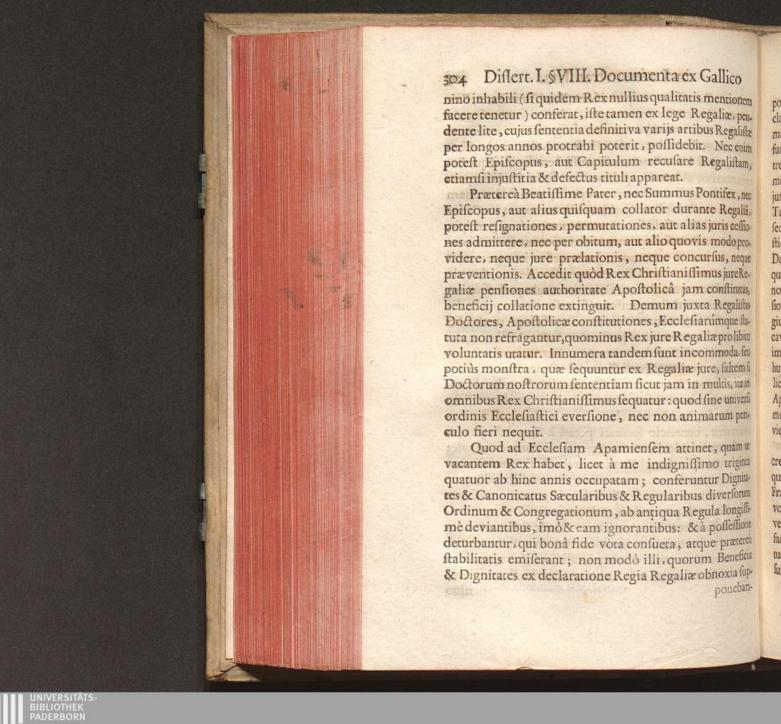

in Latinum translata, and in Carlo

303

Qua in Beneficiorum provisione, Beatissime Pater, Rex mejorem sibi potestarem arrogat, quam exerceant summi Pontifices. Non modò enim eum refignationes infavorem admittere posse tradunt aulici Doctores, seu verius assentatores, quod hæreditariam successionem sapit, à qua Ecclesia maxime abhorret, quódque foli sumo Pontifici propter potestatis plenitudinem competit; non solum etiam pensiones constituit Rex Christianissimus contra jus Canonicum, quod Beneficia fine diminutione conferri præcipit, verum etiam Beneficia permutata compermutantibus conferre non teneri se arbitratur. Juri quæsito derogat: nam quomodocumque vacet Beneficium, five de jure, five de facto; imòlicet quis obtento Canonico titulo possessionem per procuratorem fit ingressus, nisi personalis & corporalis fuerit possessio, vacuum reputatur Beneficium, ut ab alio Regià provisione munito possit occupari. Nulla regulæ detriennali possessore habetur ratio. Nam etiam post vinginti novem annos, à possessione sub Canonico titulo nedum colorato obtenta, potest Clericus jure Regaliæ deturbari. Si quis in aliquod crimen, propter quod beneficio privandus sit, inciderit, vel censuram autirregularitatem contraxerit, beneficio spoliari potest à Regalista, etiam ante sententiam declaratoriam; quâ viâ causæ criminales Clericorum ad tribunal fæculare trabuntur, cui foli omnium causarum beneficialium interveniente Regaliæ jure non tantum in possessiono, sed etiam in petitorio cognitio est attributa; isque servatur ordo, ut possessio semper Regalistæ adjudicetur lite pendente. Unde si Rex alicujus quantumvis innoxij, centuris foluti, canonico titulo muniti, acetiam omnino capacis & digni, officium alreri, licet non Clerico, Criminoso, infra debitam ætatem, demum om-

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK

in Latinum translata. 305 ponebantur, verum etiam quæ ab hac servitute juxta Declarationis tenorem erant omnino libera; eo, ficut affirmant, confilio, ut fæcularifationem Capituli à primæva fundatione Regularis, quam meditantur, facilitis impe-

trent; quam tamen non timeo, cum Sua Sanctitas reformationem potius, quam relaxationem omnium Ordinum, juxta Sanctorum mentem, ac Conciliorum, & novissimè Tridentini decreta moliatur, & indefessa folicitudine prosequatur. Faciliùs beneficijs privantur, quotquot Ecclesiastice Libertatis & Discipline sunt studiosi, etiamsi ab ipsis Declarationibus Regis validissimam habeant defensionem; quia nisi primum Regaliam juridicè agnoscant, penitus nonaudiuntur: ac prætereà reditibus suis privantur, occasone redituum Archidiaeonatus à Rege collati, quos Regium placitum sive Arrestum Presbytero sæculari adjudicavit, pro eo etiam tempore, quo nondum possessionem, imonectitulum à Rege consecutus fuerat; etiamsi reditus hujulmodi fuissent in pia opera conversi, aut forte aliquid lice modicum juxta Capitulorum omnium, præcipuè

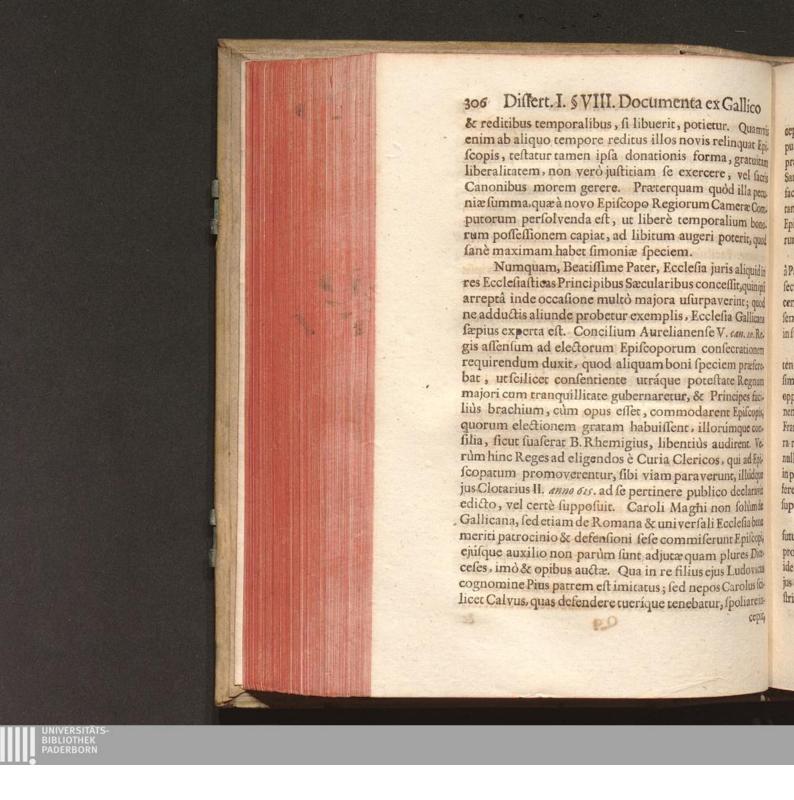
Apamienfis, confuetudinem, à tempore cujus non extat memoria in contrarium, præsentibus & actualiter inser-

vientibus distributum.

Verum, Beatissime Pater, hæc mala in immensum excrescent, si Rex nominationem novorum Episcoporum, quæ ad ipsum ex Concordatis inter Leonem X. Papam, & Franciscum I. Francorum Regem initis pertinet, differre voluerit etiam ultra tempus fibi ad hoc præstitutum, quod versutis Aulicis non esset difficile; sicuti suis temporibus factum fuisse testantur & conqueruntur D. Thomas Canmarienfis, ut in ejus vita refertur, & Sanctus Bernardus in luis Epistolis. Interimenim Rex omnia beneficia conferet,

Qq

in Latinum translata.

cepit, vixque potuit ad meliorem frugem revocari. Philippusitem hoc nomine primus in tertia dynastia Ecclesias sub prætextu investiturarum vendebat, aliásq; devastabat, licet Sancto Gregorio VII. sumo Pontifici (ut i psius litteræ fidem faciunt) acriter hujusmodi sacrilegia reprehendenti debiampolliceretur emendationem. Multum prætereà obstitit Epilcoporum fine ipfius affenfu, licer alias canonice electorum, consecrationi, ur de Gallone refert Jvo Carnotensis.

Ludovicus VII. cognomine Junior, non folum Petrum àPapa Innocentio II in Archiepiscopum Bituricensem consecratum recipere recusavit, sed ipsam Ecclesiam Bituricensem, & Catalaunensem, & Rhemensem, & Parisiensem plurimum afflixit, ut conqueritur Sanctus Bernardus infuis Epistolis.

100.

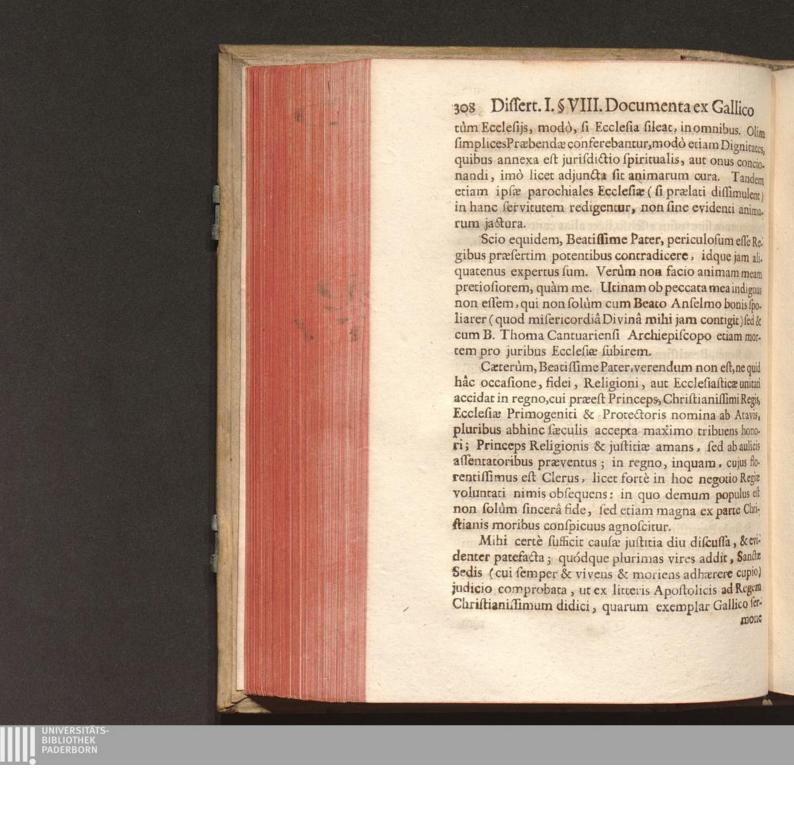
bod

Si Reges, Beatissime Pater, ad aperte illicita seseextendunt, obsistentibus Summis Pontificibus: quid ipsis dissimulantibus? præsertim si introductam semel possint opponere consuetudinem. Certè cum Concilium Lugdumenle Decreto, de non usurpanda Regalia, postulantibus Francorum Regis oratoribus claufulam ad futura tempon restrictivam adjecisset, Bonifacius VIII. nulla diligentia, milo labore obtinere potuit, ut Philippus IV. à convertendis inproprios usus Ecclesiarum vacantium reditibus, & conferendispleno jure Beneficijs in aliquibus Ecclefijs, in quibus superiores Reges ea consueverant uti authoritate, abstineret:

Et sanè, Beatissime Pater, Reges nostri primò reditus futuro conservabant Episcopo, deinde feudorum Regalium proventus in sua commoda impendebant. Postmodum idem de decimis, quæ jure Divino ad Ecclesiam pertinent. jus sibi statuerunt. Demum beneficia ipsa pleno jure distribuerunt: & hæc quidem principio in quibusdam tan-

092

mone conscriptum Parisijs huc usque transinissum est; sufficit inquam, Beatissime Pater, ut omnia impendam, & ipsesuperimpendar, si Deus Optimus Maximus, sicut desiderium suggessit, ita vires subministret, idque Vestra Sanditas suis precibus impetret.

Dabit, Beatissime Pater, veniam Sanctitas Vestra, si res tanti momenti, cuíque aliunde remedium, quam à Sanctissima Sede non possit adhiberi, breviori Epistola non potuit exponi. Scio Sanctitatem Vestram plurimis issque gravissimis negotijs distineri; sed cum Rex Christianissimus invictissimas rationes & humillimas preces (ut cause meritum postulabat) non audierit, ad solitum afflictorum Episcoporum præsidium recurrendum suit; nec vanam sore spem, licet secus vociserentur adversarij, ut & meum & aliorum Episcoporum frangant animum, considit.

Datum in Ædibus B. Mariæ de Sabart. Die 8. mensis Novemb. anno verò 1678.

BEATISSIME PATER,

Sanctitatis Vestræ

Humillimus & obedientissimus in Christo Filius & famulus Franciscus Episcopus Apamiensis.

Documentum XXXI.

Primum Breve Sanctiffimi D. N. INNOCENTIJ Papæ XI. ad Illustrissimum & Reverendissimum Episcopum Apamiensem.

Venerabili Francisco Episcopo Apamiensi Innocentrus Papa XI.

VEnerabilis Frater, salutem & Apostolicam benedidionem. Molestiarum & incommodorum, quæ pro Qq 3 tuendis

